

EL VALLÈS NOU

PORTAVEU DEL REGIONALISME A GRANOLLERS I SA COMARCA

Preus de Suscripció
 ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 ptes.
 Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració
 Plassa del Bestià, 7, 1.er

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

Un symptoma vell i un engany nou

Aixís com després d'una batalla, encara que aquesta s'hagi guanyat, es convenient recomptar les forces que han quedat al enemic, estudiar l'estrategia que ha posat en joc, i fixarse en els símptomes de llealtat o fello'nia que s'han pogut notar, per a corregir defectes o arranjar mancaments en esdevenidores tonades; aixís mateix després d'unes eleccions, convé fixarse en tots els incidents que han surgit i estudiar els símptomes bons o mals que s'han notat per a tenirlos en compte i aprendre d'ells per a estar preparat per a vinentes lluites.

Una de les primeres coses que s'han notat i que cal remarcar, es el procedir que han tingut alguns individus en les dues ultimes eleccions —municipals i generals— i si be, gracies a Deu, aquestos son pocs, cal no obstant marcar el symptoma, que per la seva falta d'ética convé fer públic per a que'l conegui tothóm.

I no es que nosaltres volguem negar a ningú el dret de fer lo que millor li plagui, no de cap manera, pero si neguem la sinceritat i la convicció en els ideals que predican, a n'aquells que a la practica i mitj d'amagat fan lo contrari del que diuen i pregonan. Ja se sap que per tots els pobles hi han questions locals, que generalment divideixen als veïns, i a Granollers desgraciadament mes que en lloc, ja que aquestes per mal del poble han

esdevingut casi personals, pero a part d'aquestes en les que cada u pot pensar com li plagui, hi ha les questions de partit, les d'ideal polític, que per mes que tenen alguna relació amb les primeres i no poden en absolut separarse, no deuen supeditarse de tal manera a n'aquelles, d'arribar al extrem de que les questions locals hagin d'anular ne l'individu els ideals que professa tan política com religiosament, ja aquestos estan molt per sobre d'aquelles i son d'un ordre completament distint; pero per desgracia tenim aqui qui vol lligar tant intimament les questions d'ordre local amb les d'ordre general o de partit, qui intenta enllaçar d'una manera tant íntima les dues coses, que fa servir la primera, la d'ordre local, d'escusa o tapa-bruts per a poguer cómodament renegar de la segona o siga dels seus principis o ideals polítics i fins religiosos, fentse la il·lusió de que aixís ja queda prou escudat per a que tothóm cregui que ja ha complert amb el seu deure.

Aixís veiem qui vota contra l'ideal polític i fins religió que sustenta i arreu pregon; aixís havém vist are, que per mes de presentarse la lluita bon xic franca entre dretes i esquerres, alguns que es diuen carlins i catòlics, que van a missa cada día, i fins alguns que tenen càrrecs de la parroquia a pesar d'esser esquerrana han votat la candidatura del Sr. Rius, anteposant aixís les seves amistats, conveniencies o interessos particulars dins de la localitat al ideal polític i

fins al religió que es venten de professar.

I es que aquestos individus per la seva conveniencia i profit de fet aunen les questions locals i generals de tal manera, que sols les separen teóricament quant discuteixen, quant els convé fer gala del ideal polític que diuen sustentar, ¡pobre ideal! que a la practica el deixen de recó, perquè aquestos senyors a la practica deixen en banda creencies i ideals polítics, per a caurer sempre i fatalment del cantó que a son modo de veurer els convé mes, i aixís succeeix que en unes eleccions municipals dientse carlins voten als republicans mes radicals, i volguent esser catòlics, als anticlericals mes exagerats i menja-capellans, per la sola i única raó de que aquestos son de la colla den Torras; com voten a un esquerrà per a diputat a Corts perquè es patrocinat per el propi senyor.

Aquestos senyors obren d'aquesta manera, alguns perquè pesa mes en ells la por d'un reparto o d'una contribució hábilment explotats per en Torras que tots els ideals polítics i religiosos haguts i per haver i algun altre per l'odi que té al regionalisme, odi al qual ho supedita tot.

I precisament aquestos senyors que per amistats o conveniencies voten contra ses creencies i ideals son els quins es permeten criticar i fins públicament combatre les al·liances que nosaltres sens faltar en res a la ética política, temps ha tenim fetes i mantením amb altres grups polítics

locals que coincideixen amb nosaltres en el problema local i no estan lluny de nosaltres en el general, que no han de torturar sa consciència política per a venir amb nosaltres ja que no han d'abdicar per a res son ideal polític, com nosaltres tampoc havem d'abdicar el nostre per anar amb ells.

Aquestos senyors com fan lo que en bona ètica no poden fer, els en remordeix la consciència i per a justificar la seva mala obra i per a amagar son pecat proven de sembrar recels i desconfiances entre els nostres, obeint a una consigna propia de les peculiars maquinacions den Torras; pregonen que no venen amb nosaltres perquè nosaltres tenim altres aliats que a ells no'ls plauen, i no pensen que ells no son aliats, sinó partidaris i soldats den Torras, per lo que tenen necessitat de passar per sobre i trepitjar els seus ideals, que nosaltres mantenim i amb els aliats enrobustim.

I aquest simptomata que dintre Granollers sols hauria d'estranyarnos fins a cert punt perquè desgraciadament aquestos senyors a qui'ns referim no tenen cap ideal polític arrelat i sols son polítics de conveniència i no de convicció, s'ha reproduït, ha tret el cap en altres llocs del Vallés, havem vist també que hi ha hagut fora de Granollers qui en aquestes últimes eleccions per diverses causes, —diners, promeses, odis locals habilment explotats etc.— que no es are el moment oportú d'estudiar, ha votat en contra l'ideal i creencies que diu sustentar.

Donem el crit d'alerta per a tenirho en compte, no es que'ns fassi por per l'esdevenir perquè aquestos pocs de fora han sigut mes enganyats que enganyadors, ja ho sabem, pero val la pena d'heuren esment per a posarhi remei i per a que estigan preveninguts per a no deixarse sorprendre la seva bona fé.

PER NOSTRA PARLA

L'amor a Catalunya i a la santa causa no ha d'ésser l'amor romàntic del cantaire

feble. L'amor a Catalunya ha d'ésser fent una vida honradament catalana, estimant tot lo nostre en totes ses diferents necessitats i aspectes i en totes ses innumbrables belleses.

L'idioma és un dels signes caracteristics de l'existència d'una Nacionalitat. Per aixó tots els elements esclavitzadors que tendeixen a fer desaparèixer un poble, lo primer que procuren és matar-li l'idioma cercant la manera d'arrancar-lo de soca i arrel.

L'home que menyspreua la parla de la terra nadiua, que és la que l'hi ha donat personalitat com a tal, és digne de que se'l separi del nucli civilizat.

Si anheleu doncs, que llueixi esplendorosa la potencia vital de la rassa que'ns distingeix, fem-li forta base amb l'amor a nostra parla; perquè és aquesta, faç d'un poble, és llur ànima, es la força propulsora que'l fa moure i bregar per arribar a un ideal.

Si volém l'existència d'una Catalunya ben nostra, hem d'entronitzar abans que tot la nostra parla, la llengua catalana, la que per sobre de totes les injusticies fa resorgir davant del món una nacionalitat, un veritable poble: CATALUNYA.

JOAN NOGUERA SOLÉ.

D'actualitat política

Un cop allunyats els dos ministres catalans del conjunt ministerial, la fas d'aquest Govern pert tot alló qu'avans tenia d'esparansador i esdevé un conglomerat heterogeni de partits monàrquics a la faisó dels vells partits que fins avui ens han malmenat.

¿Govern de concentració monàrquica? Veritablement tots els ministres que formen l'actual Govern repetides vegades han fet manifestacions de llealtat a la Monarquia i a les institucions nacionals, empró tots ells, recíprocament s'han culpats dels múltiples desastres i desventures de l'Estat espanyol, confessant aixís l'ineficacia de la seva labor.

Actualment en l'assumpte de les reformes militars sorgeixen disercions en el sí del Govern, perquè mentres el Comte de Romanones s'oposa resoltament a que les tals reformes siguin aprovades per R. D. excluint-les de la deliberació de les Corts que promptament van a reunir-se, arribant al extrem de fer dimitir el seu representant, alegant la manca de compliment en lo que prevé la Constitució espanyola, el Sr. La Cierva i altres ministres exposan la necessitat ineludible de

no presentar-les a discussió a les Corts, perquè Deu ajút, quan podrien aprovar-se

Lo mes incongruent d'aquesta desfeta ministerial, es que el Comte de Romanones sigui el qui haigi vetllat per el compliment de la Constitució, el que s'haigi empenyat en l'intervenció de les Corts en aquest projecte de millorament per les institucions armades. Rares, molt rares, son les vegades que'l Comte de Romanones, home sense cap mena d'escrúpol polític, empren un camí on sembla sopeditar l'interés dels seu partit polític per el be nacional. El Sr. La Cierva, home de carácter vigorós s'ha imposat i ha triomfat, malgrat haver-se mostrat contraris, la majoria dels ministres, a l'aprovació dels projectes del ministre de la Guerra.

¿A que venen aquests escrúpols dels partits vells que tantes vegades han precindit de l'autoritat de les Corts, tent cas omís de lo que preceptuen les lleis constitucionals? ¿Es que quiscun partit polític, procura fugir de les censures i càrrecs dels partits renovadors en les vinentes sessions del Parlament? Nosaltres gairabé es l'única explicació raonable que trovem a l'actitut del Comte de Romanones.

Mes aixó no es pas bona voluntat, no; es que es troven ja en el llindar de la mort; se senten espaordits per el judici de les seves obres; son febles gallardies per a amagar la seva inacció i impotencia.

SIRS.

DEL MUNICIPI

Com ja diguerem en el número passat, en la sessió del dijous, l'ajuntament debía nomenar una comissió per aclarir l'estat económic del Municipi i a petició del señor Coma debía reunir-se majoria i minoria avans de la sessió, per a posarse d'acort i poguer trevallar aunats en aquest assumpte en bé i profit de Granollers, pró la majoria o el seu *quefe* Sr. Torras P. no ho entengué aixís, i per mes que els senyors de la minoria cumplint son deure i segons lo proposat per el Sr. Coma, comparegué una estona avans a casa la Vila, llavors tot foren anades i vingudes i cridades de regidors dins el despaitg del president pero a la minoria no s'els digué res, i aixís s'anà a sessió sens haverse possat d'acort; vingué l'hora de nomenar la comissió i feren proposar per el Sr. Jonch una candidatura composta dels Srs. Puigrodón, Estrada, Torras i Daví, aquest de la minoria, pero el Sr. Daví digué que no podia

acceptar el lloc que se li oferia per varies raons, entre elles la de que éll no volia demanar factures als acreedors del Ajuntament no tenint la seguretat de que un cop demandades se'ls poguessin pagar.

El Sr. Xuclá proposá que representés la minoria en aquella comissió el Sr. Serra ja que creia que era el mes indicat per els seus coneixements i per disposar de mes temps que'ls seus companys i que protestaba de la forma com s'havia portat a cap el nomenament d'aquesta comissió; que era una palesa desatenció de la majoria envers del Sr. Coma, ja que en la sessió anterior s'havia quedat a proposta d'éll que's poserien tots d'acort i també envers la minoria que havia acudit a la reunió previa pero que no s'havia acceptat el seu concurs en aquest assumpte.

El Sr. Serra digué que ja no era qüestió de si havia de esser aquest o aquell individu de la minoria qui debia formar part de la comissió que s'anaba a nomenar, ja que la majoria havia portat l'assumpte de tal modo, havia tingut fals desatencions amb la minoria, li havia negat d'una manera tan clara i poc correcta la beligerancia en el governament dels afers municipals, que a pesar dels seus bons desitjos no podia ja prestar el seu concurs a la majoria, quedant sols com una minoria fiscalitzadora dels actes d'aquella; que una cosa era que la majoria dongués un lloc a la minoria en la comissió, i altre que li volgués imposar i qu'era imposarlo en la forma que s'havia fet, que no havia d'esser la majoria qui havia de triar de la minoria, sinó que aquesta era la que havia de dir qui debia representarla en la comissió per lo tant que la minoria no acceptaria el lloc que se li volia imposar, fos qui fos el nomenat.

I després d'algunes aclaracions del senyor Coma que estigué en part conforme amb lo que acababa de manifestar el senyor Serra; lamentant lo que havia succeit, se procedí a la votació de la comissió, sostenint i votant els senyors de la majoria la candidatura proposada, dimittint acte seguit el Sr. Daví, dimissió que s'entossudia en no volguerli acceptar el president, fins al punt de negarli el dret de deixar de perteneixer a la comissió, reiterán-la el senyor Daví varies voltes, amb caràcter irrevocable.

¿Que es proposen els senyors de la majoria al obrar aixís?

No potser altra cosa que la por de que s'aclareixin els comptes de casa La Vila i anant aixís, allargant la seva presentació i aclariment.

El poble que els jutji, que compari l'actuació de la minoria i majoria, aquella volguent aclarir la situació econòmica del municipi i aquesta posanhi obstacles.

¿Responsabilitats?

Altre assumpte de que es parlá fou el de l'arrendament dels arbitris de *mataderos*. Com en la sessió en que la majoria acordá concedir l'arrendament a quatre senyors que ho demanaven, es concedí a condició de que aquestos probessin que representaven les dues terceres parts dels tractans en carns a Granollers, i el consistori ignora si s'ha provat ó no aquesta representació, el Sr. Serra preguntá dijous en la sessió si s'havia ó no enllestit aquest assumpte, contestantli la presidencia que si, que a la secretaria obraven les llistes dels adherits que representaven les dues terceres parts, demanant el senyor Serra que es baixessin al consistori per a coneixement dels regidors.

Contestant la presidencia que el contracte ja estava ultimado pero que accedint als desitjos del Sr. Serra, faria portar les llistes esmentades al consistori.

El Sr. Serra digué que éll protestaba de que s'hagués ultimado el contracte a espalles del consistori, doncs havent de cumplir els solicitants una condició imposada per aquest sols aquest tocaba dir si era o no ben complerta la condició a mes, com que quan se parlá de tot aixó —24 Gener— no hi havia presupost aprovat i are n'hi ha, ha de fer una manifestació de suma importancia.

La majoria amb els vots en contra de la minoria acordá, amb la condició avans dita, cedir per 41.500 ptas l'arrendament d'arbitres del escorxador a quatre senyors que ho demanaven i com siga que ha vist are en el presupost retornat que la quantitat presupostada es de 50 000 ptas, protesta en nom seu i dels seus companys de minoria, de la extralimitació legal que aixó representa, eludint en aquest sentit totes les responsabilitats a que pogues donar lloc, pregant que constin en acta tals manifestacions.

La fugida de la por:

Quant fou acabada l'ordre del dia i mentre s'estaban fent preguntes per els senyors Serra, Coma i Xuclá, anaren desfilant de un a un els senyors de la majoria: en Murtra primer, en Carlets despres en Jonch, i finalment l'Algueró, fins a quedar sols set regidors en qual moment el Sr. Torras P. que presidia al-legant la falta de número aixecá la sessió.

Es veu que hi ha senyors que no moriran pas de un empatx de finura, educació, ni de condescendent atenció als seus com-

panys. ¡Que hi farem!

Cada ú es com Deu l'ha fet.

¿I perque fugiren aquestos senyors?

Diuen per a obligar a aixecar la sessió i privar aixís a la minoria, d'exposar les seves queixes i punts d'ovir, que comensen a ferlos por. Aixís se diu i fins se diu que ja era plan convingut amb en Torras, P.

Tot pot ser, pero si amb aquesta desatenta sortida de to, creuen apagar els certers focs de la minoria s'equivocan, serà pitjor per a ells; s'han de fer carrec que encar queden periodics, fulles, mitins. Governador, Diputació i tribunals si convé, per a fer manifestacions, reproduir queixes i demanar responsabilitats; quan vinga el cas.

I tot perque la minoria vol comptes i ells no en volen donar. Aquest es tot l'agravi que's fá la minoria: demanar comptes nets i clars.

Vet aquí el gran pecat de la minoria, **VOLER COMPTES.**

LOCALS:

El dilluns al vespre uns quants joves granollerins residents a Barcelona oferiren al Sr. Lligé, diputat electe per aquest districte un banquet al restaurant Casanovas al que galantment convidats per élls hi assistiren a mes de l'homenatjat els diputats provincials senyors Fages i Isamat i els senyors Barangé i Serra i Dachs.

Avui no tenim espai per a relatar l'acte que s'ho mereix per la seva significació, sols ne donem notícia, altre dia en parlarem mes extensament

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta Vila de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis ha rebut per impositons la quantitat de pessetes 42.550'40 i pagat per reintegros, pessetes 24.374'46 havent obert 11 llibretes noves.

Comensa ja a comentarse l'actitut que en tots els assumptes de casa la Vila, pren el Sr. Torras P., desde que exerceig d'Alcalde Accidental, la seva autócrata conducta, tractant despectivament a tothóm i impositantse sense tó ni só, fins amb els seus companys de consistori als que vol manar com si fossin una colla de bens, es ja bon xic discutida i alguns n'hi ha, que ja comensen a veurer els papers ridiculs que'ls obliga a fer, amb les seves impositons.

Diumenge passat a causa de l'atac de feridura de que donarem compte en nostre anterior edició, morí nostre particular amic en Josep Baró.

L'enterro que tingué lloc el dilluns fou una verdadera i general manifestació de dol de tot el poble exterioritzant aixís les simpaties que entre tots els elements de la població contaba el nostre malaguanyat amic. L'Ajuntament hi assistí en corporació i no quedá persona a qui sos quefers li permeteren que no s'associés a la fúnebre comitiva.

Deu tinga l'ànima del finat en la gloria del Cel, premiant aixís la ciutadana honrada i laboriosa vida que portá el Sr. Baró entre nosaltres.

A la seva afligida esposa i fills, en particular a nostre amic i company Alfred enviem desde aquestes columnes la expressió del mes sentit condol.

Tip. de J. Joseph.— Granollers.

SABÓ**BARANGÉ****BARCELONA, GRANOLLERS I GIRONA****LLUIS SERRA I GUARDIA****BANQUER**Operacions de Banca y Borsa : Descompte de Lletres : Checs : Pago de Cupons : Compra i
venta de tota classe de Paper Negociable en Borsa.**AIGUES PER A ARRENDAR****RICOMA, 79 Y 81 — TELÉFONO 516 — GRANOLLERS****FORN DE SANT VICENS****CONFITERIA I
PASTISSERIA****PERE ROS**Elaboració diària de dolços : Gran assortit en confits de totes classes per a casaments i bateigs.
Galletes de diferents marques.**Carrer de Barcelona 12 - MOLLET****SE SERVEIX A DOMICILI****Canuto Morató****PINTOR-DECORADOR**ROTULS de TOTES CLASSES
ESPECIALITAT EN ELS
DORATS AL CRISTALLSe pinten i empaperen
HABITACIONS
a prems econòmics**Prim, 62 :: GRANOLLERS****EL VALLÉS NOU****PERIODIC REGIONALISTA**